

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยคณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. เปรียบเทียบลำดับของศักยภาพพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำแนกภายในคณะ ระดับชั้นปีและกลุ่มเพศ
3. เปรียบเทียบศักยภาพพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามระหว่างคณะ ระดับชั้นปี และเพศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ศึกษาในปีการศึกษา 2549 ใน 5 คณะคือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 5,845 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2549 โดยการกำหนดโควตา(Quota)ในแต่ละคณะคือ คณะครุศาสตร์ จำนวน 150 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 150 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 150 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 150 คน และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 50 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 650 คน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มตามโปรแกรมวิชาเอก และระดับชั้นปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสำรวจศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 1 ชุดมีข้อคำถามจำนวน 80 ข้อ แบ่งลักษณะของศักยภาพทางพหุปัญญาออกเป็น 8 ด้านมีลักษณะแบบสอวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับแบ่งออกเป็น มากที่สุด มาก บางครั้ง แทบจะไม่ตรง และไม่ตรงเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมเชิงปริมาณ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างภาคปลายปีการศึกษา 2549 โดยการติดต่อขอความร่วมมือกับคณะต่าง ๆ และอาจารย์ผู้สอนซึ่งดำเนินการรวบรวมแบบสำรวจการเรียนของนักศึกษาที่ตอบอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งสิ้น 650 คน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ชั้นปี และเพศ

2. การเก็บรวบรวมเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์ที่ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการสัมภาษณ์เป็นนักศึกษาจากคณะต่างๆ จำนวน 10 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW (Statistics Package for the Social Science for Windows Version 11.5) โดยการคำนวณเปรียบเทียบลำดับจากค่าความถี่และร้อยละ จำแนกภายในคณะ ระดับชั้นปีและเพศ ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างคณะ ระดับชั้นปีและเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way Analysis of Variance)

2. สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีตีความ บรรยายความ สังเคราะห์และสรุปความจากผลของการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ได้ทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปพบว่า นักศึกษาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.54 และ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.46 โดยศึกษาในชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 22.92 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.15 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 32.15 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 24.77 และอยู่คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.08 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 23.08 คณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 23.08 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 23.08 และคณะเทคโนโลยี การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 7.69

2. เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านสูงเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้แก่ ศักยภาพทางพหุปัญญา ด้านการรู้จักและ เข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) ด้านดนตรี(M) ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ด้านภาษา(V) ด้านการรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ(N) ด้านมิติสัมพันธ์(S) และด้านตรรกและ คณิตศาสตร์(L) ตามลำดับ

3. เมื่อพิจารณาตามคณะพบว่า คณะครุศาสตร์นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพ ทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นักศึกษาประเมิน ตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านดนตรี(M) ตามลำดับ คณะวิทยาการจัดการนักศึกษา ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P)และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B)ตามลำดับ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีนักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้าน การรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับและคณะเทคโนโลยีการเกษตรนักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่ สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ(N) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ

4. เมื่อพิจารณาในระดับชั้นปีพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทาง พหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ประเมินตนเองว่ามี ศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทาง พหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง

บุคคล(P) และด้านดนตรี(M) ตามลำดับ และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทาง พหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ

5. เมื่อพิจารณาในเพศชายพบว่า นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูง ที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ และพิจารณาในเพศหญิงนักศึกษาระเมินตนเองว่ามี ศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ

6. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการตีความและสรุปความจากผลของการสัมภาษณ์ นักศึกษาในขณะต่าง ๆ ที่รวบรวมได้พอสรุปได้ดังนี้

6.1 นักศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ชาย คนที่ 1 ได้คะแนนดนตรีมากที่สุด เพราะได้ฟังแล้วมีความสุขสบายใจ อีกทั้งยังได้ ประกวดร้องเพลง ส่วนด้านที่มีคะแนนน้อยสุดคือ ด้านตรรกและคณิตศาสตร์เพราะในการสอบ O-net, A-net ตนเองเคยทำคะแนนได้น้อย

ชาย คนที่ 2 คะแนนสูงด้านความรอบรู้ธรรมชาติเพราะเป็นคนชอบทัศนศึกษา การไปชมสัตว์ การพยากรณ์ การ ไปดูดาว และด้านที่ได้คะแนนน้อยคือ ด้านภาษา เพราะตนเอง คิดว่าไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่ยากสำหรับตนเอง

6.2 นักศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หญิง คนที่ 1 คะแนนมากที่สุดด้านความรอบรู้ธรรมชาติ เพราะว่าชอบการไป ทัศนศึกษาเพื่อจะได้ศึกษาและรู้จักในเรื่องต่างของธรรมชาติ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายต่ำสุด เพราะไม่ชอบการแสดงออกโดยเฉพาะประเภทละคร

หญิง คนที่ 2 คะแนนสูงสุดด้านความรอบรู้ธรรมชาติ เพราะทัศนศึกษา การดูดาว กิจกรรมการสำรวจถ้ำ การชมธรรมชาติ คะแนนต่ำสุดคือ ด้านตรรกและคณิตศาสตร์เพราะไม่เก่ง และไม่ชอบกิจกรรมในทางคณิตศาสตร์

6.3 นักศึกษาจากคณะครุศาสตร์

หญิง คนที่ 1 คะแนนสูงสุดด้านการเคลื่อนไหวร่างกายมากที่สุด และด้านตรรกและ คณิตศาสตร์ต่ำสุด

หญิงคนที่ 2 คะแนนสูงสุดด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและด้านตรรกและ คณิตศาสตร์และด้านกิจกรรมเพื่อพัฒนาปัญญาด้านรู้ตนเองต่ำสุด เพราะมีเวลาทำน้อย

6.4 นักศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ

ชาย คนที่ 1 ได้คะแนนทางดนตรีมากที่สุด เพราะชอบการร้องเพลง และชอบเต้นแร็ปมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านที่มีคะแนนน้อยสุดคือ ด้านการรู้จักตนเอง

ชาย คนที่ 2 ได้คะแนนด้านการเคลื่อนไหวร่างกายมากที่สุด และด้านที่ได้คะแนนน้อยคือ ด้านมิติสัมพันธ์กับด้านตรรกและคณิตศาสตร์ เพราะปกติไม่ค่อยเก่งด้านคณิตศาสตร์ แต่เมื่อเทียบกับการเรียนวิทยาศาสตร์คิดว่าดีกว่า

6.5 นักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ชาย คนที่ 1 คะแนนสูงสุดด้านรู้จักตนเองคะแนนต่ำสุดด้านมิติสัมพันธ์กับด้านตรรกและคณิตศาสตร์

ชาย คนที่ 2 คะแนนสูงสุดด้านความรอบรู้ธรรมชาติ ด้านมิติสัมพันธ์กับด้านตรรกและคณิตศาสตร์

7. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีคะแนนแตกต่างกันมีศักยภาพพหุปัญญา โดยพิจารณาภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีศักยภาพพหุปัญญา โดยพิจารณาภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีเพศแตกต่างกันมีศักยภาพพหุปัญญา โดยพิจารณาภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามและเปรียบเทียบศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำแนกภายในและระหว่างคณะ ระดับชั้นปี และกลุ่มเพศนั้นพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามประเมินตนเองจำแนกตามคณะพบว่า คณะครุศาสตร์นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านดนตรี(M) ตามลำดับ คณะวิทยาการจัดการนักศึกษาประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้าน

การเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศึกษาระดับปริญญาตรีประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ และคณะเทคโนโลยีการเกษตรศึกษาระดับปริญญาตรีประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ(N) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ โดยนักศึกษาในคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 2 อันดับแรกตรงกันคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิลาสลักษณะ ไตรศิริวณิชย์(2549)ที่พบว่า นิสิตที่เรียนสาขาต่างกันมีความสามารถทางพหุปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ และด้านดนตรีแตกต่างกัน ส่วนคณะเทคโนโลยีการเกษตรนักศึกษามีประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุดอันดับแรกคือ ด้านการรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ(N) ทั้งอาจเป็นเพราะธรรมชาติในสาขาวิชาเอกและความชอบของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่ต้องการให้เน้นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์ทางธรรมชาติกับข้อมูลที่มีอยู่การเรียนรู้จากสิ่งที่มีชีวิตและสามารถทำงานในสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติได้จึงทำให้นักศึกษามีโอกาสได้สัมผัสกับธรรมชาติได้มากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเมื่อพิจารณาในระดับชั้นปีพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B)ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านดนตรี(M) ตามลำดับ และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ โดยนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 2 อันดับแรกเหมือนกันคือด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Ksicsinski (2000) ที่พบว่า ศักยภาพพหุปัญญาสูงตามลำดับดังนี้คือ ด้านการใช้ภาษา(V) การรู้จักและเข้าใจตนเอง (I) และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (P) ทั้งนี้เพราะว่าผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนโดยการพูดบรรยาย และวางตัวเป็นกันเองกับนักศึกษามากที่สุด

3. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่จำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาเพศชาย ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) ตามลำดับ และพิจารณาใน เพศหญิงนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ประเมินตนเองว่ามีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ด้านการรู้จัก และเข้าใจตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) และด้านภาษา(V) ตามลำดับ ซึ่งจะสังเกต ได้ว่าศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุด 2 อันดับแรกของนักศึกษาตรงกันคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจ ตนเอง(I) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล(P) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ksicianski (2000) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงประเมินตนเองว่ามีศักยภาพพหุปัญญาสูงทุกด้านยกเว้นด้านการเคลื่อนไหว ร่างกาย (B) แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ปรากฏในเรื่องการใช้ภาษา (V) ในกลุ่มนักศึกษา หญิงและเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย (B) ในกลุ่มนักศึกษาชายกับปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญในศักยภาพพหุปัญญาด้านดนตรี (M) การเคลื่อนไหวร่างกาย (B) และการใช้ภาษา (V) ยังสอดคล้องกับการศึกษาของพิลาสติกษณ์ ไตรศิริวานิชย์(2549)ที่พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมี ความสามารถทางพหุปัญญาด้านร่างกายและความเคลื่อนไหวแตกต่างกัน

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เรียนในคณะและระดับชั้นปีแตกต่างกันมี ศักยภาพพหุปัญญา โดยเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะต่างกันได้รับการกระตุ้นที่ทำให้ เกิดการพัฒนาพหุปัญญาในลักษณะและวิธีการใช้พหุปัญญาในลักษณะต่างๆของนักศึกษาและ การส่งเสริมจากแหล่งเรียนรู้ และประสบการณ์ที่คล้ายๆกันแต่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ แตกต่างกันตามโครงสร้างการเรียนในแต่ละโปรแกรมวิชาเอกและของ แต่ละคณะของมหาวิทยาลัยโดยนักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยการลงทะเบียนตาม รายวิชาของ โครงสร้างของหลักสูตรในแต่ละ โปรแกรมวิชาเอกแล้วไปศึกษากับอาจารย์ผู้สอนตาม สังกัดคณะของอาจารย์ซึ่งก็ยิ่งพบว่า คณะต่างๆของมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้เคียงกันและมีบริบทที่ ใกล้เคียงกันดังนั้นจึงอาจทำให้นักศึกษามีศักยภาพพหุปัญญา โดยพิจารณาภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างในรายด้านของพหุปัญญา

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีเพศแตกต่างกันมีศักยภาพพหุปัญญา โดยพิจารณาภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกันกับพิลาสติกษณ์ ไตรศิริวานิชย์(2549) และการอภิปรายผลในข้อ 3 ที่เปรียบเทียบ ลำดับของศักยภาพพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำแนกภายในกลุ่มเพศ ต่างกัน โดยพบว่า ศักยภาพพหุปัญญาทุกด้านยกเว้นด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย(B) มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการใช้ภาษา(V) โดยกลุ่มนักศึกษาหญิงและเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย (B)

ในกลุ่มนักศึกษาชายมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในศักยภาพทางพหุปัญญาด้านดนตรี (M) การเคลื่อนไหวร่างกาย (B) และการใช้ภาษา (V)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ผลการพิจารณาศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุดพบว่า คณะครุศาสตร์คือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) คณะวิทยาการจัดการคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ซึ่งตรงกันทั้ง 4 คณะ ดังนั้นลักษณะและวิธีการใช้พหุปัญญาดังกล่าวคือการวางแผนเป้าหมาย การประเมินความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลและการมองเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับการกำกับ ควบคุม ความคิดของตน และคณะเทคโนโลยีการเกษตรคือ ด้านการรอบรู้และเข้าใจธรรมชาติ(N) โดยลักษณะและวิธีการใช้พหุปัญญาดังกล่าวคือ การระบุและจำแนก สิ่งมีชีวิตและสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และลักษณะนี้สามารถจะเรียนรู้ได้ดีกับประสบการณ์ตรงในธรรมชาติเรียนรู้จากของจริง

1.2 ผลการพิจารณาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 เพศชายและเพศหญิงมีศักยภาพทางพหุปัญญาสูงสุดคือ ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง(I) ดังนั้นลักษณะและวิธีการใช้พหุปัญญาดังกล่าวคือความสามารถเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในเรื่องต่างๆของตนเอง และมีความไวในการเปลี่ยนแปลงในภาวะต่างๆ ของตนเองทั้งอารมณ์ ความตั้งใจ แรงจูงใจ ความสามารถของตนเองในด้านต่างๆ และสามารถในการนำข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่างๆทั้งการทำงาน ความขัดแย้ง การเล่นและการติดต่อกับบุคคลอื่น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับการเปรียบเทียบศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษาในกลุ่มโปรแกรมวิชาเอกของแต่ละคณะ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวนตามภาคการศึกษา

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบศักยภาพทางพหุปัญญาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน